

ПРАВО НА ОТПРЕМНИНУ ПРИ ОДЛАСКУ У ПЕНЗИЈУ

Право на отпремнину запосленом припада не само при одласку у старосну или инвалидску него и при одласку у породичну пензију.

Из образложења:

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била у радном односу на пословима контисте код туженог послодавца. Решењем о престанку радног односа због остваривања права на пензију, од 10. децембра 2004. године, тужилци је престао радни однос на основу споразума са послодавцем, закључно са 1. децембром 2004. године. Тужилца је остварила право на породичну пензију. У решењу је одређено да ће тужилци бити измирене доспеле неисплаћене зараде а да ће се то решење примењивати од 1. децембра 2004. године, од када наступају његове правне последице. Такође је утврђено да тужени тужилци није исплатио отпремнину, да је вредност отпремнине 44.086,00 динара, са датумом доспелости 1. децембра 2004. године.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев за исплату отпремнине при одласку у пензију, а против такве пресуде тужени је изјавио жалбу.

По оцени Апелационог суда, жалба је неоснована. На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку разлоге који у битном прихвата и овај суд као другостепени, у поступку њене жалбене контроле.

Наиме, према одредби члана 90. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 70/01 и 73/01), послодавац може запосленом да исплати отпремнину. Надаље, одредбом члана 130. став 1. тачка 1) Колективног уговора код послодавца прописано је да запослени има право и на остала примања која немају карактер зараде, и то на отпремнину при престанку радног односа због одласка у пензију.

Овом нормом Колективног уговора код послодавца изричито је прописано право запосленог на отпремнину због одласка у пензију. Из те одредбе произлази закључак да је материјална претпоставка за остваривање права на отпремнину одлазак запосленог у пензију. При томе се појам пензија у услову ове норме употребљава у родном значењу, што значи да својим појмовним садржајем обухвата поред права на старосну пензију и права на инвалидску пензију, и право на породичну пензију.

Због реченог је без значаја са становишта примене права навод жалбе да тужилца јесте с туженим закључила споразум о престанку радног односа, али том приликом није остварила право на инвалидску или старосну пензију, већ се определила за престанак радног односа да би остварила своја права по смрти свог супруга. Такав навод је без значаја, између осталог и због тога што на основу престанка радног односа тужилца није остварила било које право, него право на пензију, при чему је правно ирелевантно то што је реч о породичној пензији. *(Пресуда Апелационог суда у Београду, Гж1 3654/10 од 16. фебруара 2011)*